

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 30 maja 1934 r.
sygn. akt II C 398/34**

Rozrachunek z zarządu wspólną nieruchomością musi objąć całość wydatków i przychodów stron. W tym przedmiocie niedopuszczalne jest wydanie wyroku częściowego.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego M. Stefki,
a w obecności sędziego Sądu Najwyższego Z. Bańkowskiego i sędziego Sądu Najwyższego dr. J. Łopuszańskiego,
w sprawie Joanny Nowakowskiej, współwłaścicielki realności w Krakowie ul. Wrocławska 37, powódki, działającej przez adwokata dr. Aleksandra Adlera w Krakowie,
przeciw Marii Dronkowej, współwłaścicielce realności w Krakowie ul. Wrocławska 37 pozwanej, działającej przez adwokata dr. Jana Geldwerta w Krakowie,
o zapłatę 1731,14 zł,
wskutek rewizji pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego z dnia 5 września 1933 r., sygn. akt II CA 426/33 którym ten sąd na odwołanie pozwanej zatwierdził częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 marca 1933 r., sygn. akt I Cg J 2116/32,
na posiedzeniu niejawnym postanowił:

uwzględnić rewizję i znieść zaskarżony wyrok w ustępie pierwszym sentencji oraz wyrok sądu pierwszego [pierwszej instancji] w tej części ustępu pierwszego sentencji, którą przysądzoną została powódce kwota 1.731,41 zł z [odsetkami w wysokości] 10% od dnia 18 grudnia 1932 r. i zwrócić sprawę sądowi pierwszemu z poleceniem, by sprawę tę ponownie rozstrzygnął, a przy tym koszta przewodu na środki prawne, jako dalsze koszty sporu uwzględnił.

Uzasadnienie

Pozwana zaskarża wyrok Sądu Apelacyjnego z powodu błędnej oceny sprawy pod względem faktycznym i prawnym, w rzeczywistości jednak rewizja ogranicza się do wyводу przyczyny z § 503 pkt 2 k.p.c.¹, w szczególności zajmuje się uzasadnieniem niedopuszczalności wydania wyroku częściowego w obecnym stanie sprawy.

Wywodom tym nie można odmówić słuszności.

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

Po myśli przepisu § 391 ust. 3 k.p.c. orzeczenie we formie wyroku częściowego o roszczeniu skargi, przeciw któremu podniesiony ścisły związek prawny między oboma roszczeniami, albowiem powódka dochodzi zwrotu wydatków wyłożonych przez nią w całości. W zarządzie wspólnej realności, a obciążających pozwaną, w połowie pozwana zaś przeciwstawia jej do potrącenia wzajemne swe roszczenia również powstałe z tego samego stosunku współwłasności, mianowicie roszczenie z tytułu zwrotu wpłaconych powódce przez zaliczek na inwestycje wspólnej realności oraz z tytułu zwrotu wartości plonów z tej realności należnych pozwanej, a bezprawnie przez powódkę zużytych. Chodzi tu zatem o rozrachunek między stronami jako współwłaścicielami z tytułu zarządu wspólną realnością (§§ 828, 830, 833, 837, 839, 840 u.c.²) rozrachunek zaś taki musi objąć całokształt dochodów i wydatków i ze stanowiska obrony pozwanej, której zbadanie szczegółowe sąd apelacyjny w uchwale znoszącej wyrok sądu pierwszego zarządził, słuszny jest zarzut rewizji, że roszczenie powódki przedstawia się jako wskazanie pewnej tylko grupy roszczeń z całokształtu rachunku z dochodów i wydatków wspólnej realności. Wobec stwierdzonego między roszczeniami obu stron związku prawnego, wydanie wyroku częściowego stanowi obrazę cytowanego przepisu z § 391 ust. 3 k.p.c., a w następstwie tego wadliwości postępowania z § 503 pkt 2 k.p.c. Należało zatem znieść odnośne ustępy zaskarżonego wyroku oraz wyroku sądu pierwszego i zarządzić jak wyżej (§§ 510 k.p.c.).

Zastrzeżenie o kosztach polega na § 52 k.p.c.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych: § 52, § 391 ust. 3 § 503 pkt 3 i 4, § 510; Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (ABGB): § 828, § 830, § 833, § 837, § 839, § 840]

² Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: *Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej*, Wiedeń 1811, cz. I-III.